

Лялька вуду в руці до болю схожа на чаклуна.
Устромляється в ціль голка, довга наче війна.
Не воскреснуть мерці, скільки зомбі не наплоди:
Зморшки на чужому лиці лікувати доручено молодим,
Поки сперечаються мудреці, чий Рим і хто придумав латинь.
В муках корчиться маг, зілля люте варить в котлі –
Назад летить бумеранг за принципом зворотної петлі.
Перемога чи зрада? Гейм овер чи мішн компліт?
Крутить флюгери правди обізнаних ЗМІ звивистий змій.
Брат не слухає брата. Прірва шириться, і...

...Говоримо знову ми різними мовами, як вороги,
А у вухах – вата від дзвону церков над хрестами наших могил.
Слухай, якщо ти чуєш, Боже, пробач нам наші гріхи –
Чи говоримо знову ми різними мовами, як вороги?

Відміряй сім разів – один раз відріж.
Одна дупа, два стільці – не сідай між.
Вибери, в яку скроню розрядити патрон,
Або станцюй на мінному полі – покажи нутро.
Кожне слово – як у мозку патогенний тромб.
Ти шо, у цирку, що так вабить голову зівом звір?
Теж мені канатоходець – ми тут всі за мир
І будемо за нього аж до ядерної зими.
Що значить: «Ми собі гадимо самі»?
Нема ніяких «нас» – окремо ви, окремо ми...

І говоримо знову ми різними мовами, як вороги,
А у вухах – вата від дзвону церков над хрестами наших могил.
Слухай, якщо ти чуєш, Боже, пробач нам наші гріхи –
Чи говоримо знову ми різними мовами, як вороги?